

Jaarlijkse kanotocht VVS verrassend

Door Liane Zoeter

Wist u dat er precolumbiaanse kunst in Amsterdam Nieuw-West staat? Dat een heus rijksmonument langs de waterkant verscholen ligt. En dat langs die waterkant de volste braamstruiken met de lekkerste bramen groeien? Wel als u mee was gegaan met de kanotocht van de Vrienden van de Sloterplas. Vanaf het water zie je meer, zo blijkt. De jaarlijkse VVS-kanotocht van 8 september 2013 was zoals altijd heel gezellig maar dit jaar ook heel verrassend.

Dat begon al met het weer. Viel 's ochtends de regen nog met bakken uit de lucht, rond het middaguur breekt de hemel open en is er zelfs zo nu en dan een zonnetje. Ideaal kano-weer dus. Maar eerst een lekker bakkie bij Watersportcentrum de Duikelaar aan de noordzijde van de Sloterplas. Een babbeltje hier en daar met oude bekenden, maar ook met nieuw geïnteresseerden zoals Faissal (13) en Soufiane (14). En dan na een korte instructie hups het water in. Martijn Dienaar van De Duikelaar helpt een handje door de helden met kano en al het water in te schuiven.

Martijn Dienaar van Watersportcentrum de Duikelaar helpt Faissal en Soufiane het water in.

*Foto:
Alphons Berkemeijer*

De tocht voert dit jaar over de zogenaamde Roe-route, vernoemd naar de 1200 Roe: die molen aan de Haarlemmerweg waar u normaalgesproken met de auto voorbij scheurt, maar die wij vanuit de kano in alle rust bewonderen. De naam van de molen is gebaseerd op de afstand tot de Haarlemmerpoort (1200 Roeden, ruim vier kilometer). Oorspronkelijk hield de molen de Osdorper polder droog, nu is het een rijksmonument.

Maar we beginnen met een spannende tocht door de wateren rondom het Eendrachtspark. Tienpersoonskano Rooie Stien van Kanovereniging Sloterplas is er net als vorig jaar weer bij en Wouter van der Wulp is als gids aan boord. Riet en zwerfvuil wisselen elkaar af in de sloot die de Burgemeester van Leeuwenlaan kruist. Maar daarna wordt ons harde zwoegen langs boodschappenkarren en autobanden beloond en zitten wij midden in de natuur.

Opeens wijst onze gids naar iets dat in het hoge riet verscholen ligt. Het blijkt een nogal opmerkelijk beeld van Leo Braat dat zo uit de precolumbiaanse kunst lijkt te komen: de Vogelgod. Terwijl wij fantaseren over Maya's en Azteken krijgen wij van Tineke Stricker een welverdiend glaasje limonade met een koekje.

*Pauze bij
Eendrachtspark
Foto:
Alphons Berkemeijer*

We kunnen er weer tegenaan. Sommigen in het bijzonder, waaronder onze fotograaf Alphons Berkemeijer en de jonge nieuwkomers, die nemen de lange route.

*Bij de Jacob
Cabelliastraat
Foto:
Alphons Berkemeijer*

De rest keert weer terug via een ommetje. “Er vallen kinderen in het water”, roept iemand verschrikt bij de [Sloterjungle](#). “Dat hoort”, klinkt het gniffelend terug. En bij de gevreesde kano-overstapplaats blijven sommigen wat ‘hangen’ in de braamstruiken bij de Natureluur. Wat wil je met zulke lekkere bramen. Uiteindelijk begroeten we elkaar allemaal weer bij De Duikelaar: lekker ontspannen, voldaan en nog droog ook.

*De kano-overstapplaats
Foto: Wouter van der Wulp*